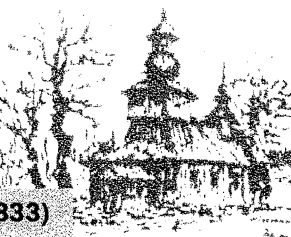

KRÓLOWA ANIOŁÓW

Wietrzno, 23. 06. 2002. Nr 25 (333)

„Wszystko ma swój czas, i jest wyznaczona godzina na wszystkie sprawy pod niebem: Jest czas rodzenia i czas umierania, czas sadzenia i czas wrywania tego, co zasądzono, czas zabijania i czas leczenia, czas burzenia i czas budowania, czas płaczu i czas śmiechu, czas zawodzenia i czas płasów, czas rzucania kamieni i czas ich zbierania, czas szukania i czas tracenia, czas zachowania i czas wyrzucania, czas rozdzierania i czas zszywania, czas milczenia i czas mówienia, czas miłowania i czas nienawiści, czas wojny i czas

OSTATNI !

pokoju. Cóż przyjdzie pracującemu z trudu, jaki sobie zadaje? Przyjrzałem się pracy, jaką Bóg obarczył ludzi, by się nią trudzili.”

Ten fragment z Księgi Koheleta z Biblii chyba daje nam jasną odpowiedź, że był czas pracy także w redagowaniu tejże gazetki i przyszedł czas zakończenia. Gdy te słowa piszę, nie wiem jeszcze, kto po mnie przyjdzie. A może ktoś, kto nie tylko podejmie, ale wzniesie na wyższy poziom, dla większej chwały Boga i czci Królowej Aniołów, czego Wam wszystkim Drodzy Parafianie z serca życzę. *Ks. Józef Fejdasz*

Święci tygodnia

24 czerwca

NARODZENIE ŚW. JANA CHRZCICIELA (zm. ok. 32)

Ewangelia św. Łukasza (l. 5-80) podaje o nim wyczerpujące informacje. Był synem kapłana Zachariasza z Elżbiety. Jego narodzenie zapowiedział ojcu anioł Gabriel, ukazując się podczas składania ofiary kadzielniej. Jan został uświęcony w łonie matki, gdy nawiedziła ją Maryja. Urodził się w Judei na pół roku przed narodzeniem Chrystusa, a tradycja mówi, że stało się to w miasteczku Ain-Karim (7 km od Jerozolimy). Wcześniej udał się na Pustynię Judzką, gdzie prowadził życie pokutne. Nad Jordanem przygotowywał ludzi na przyjęcie Jezusa. Ukazał Go nazywając „Barankiem Bożym”. Z uczniów św. Jana rekrutowali się pierwsi apostołowie. Do najgłośniejszych sanktuariów św. Jana Chrzyciela należy bazylika w Damaszku, wybudowana przez cesarza Teodozego I (379-395). Znajduje się w niej grobowiec kryjący głowę świętego. Obecnie bazylika ta jest meczetem mużmańskim. Chrześcijanie odwiedzają miejscowość Ain-Karim, gdzie w kościele można oglądać grotę narodzin św. Jana.

Z dniem św. Jana wiążą się przysłowia: „Św. Jan przynosi jagód dzban”, „Jak św. Jan obwieści, będzie dni czterdzieści”.

Jan - hebr. *Johanan* - Bóg jest łaskawy.

25 czerwca

DOROTA z MATOWÓW, wdowa (1347-1394)

Urodziła się 25 stycznia 1347 roku we wsi Matowy Wielkie koło Malborka w rodzinie kolonistów holenderskich. Od dziecka ujawniała zamiłowanie do modlitwy i pragnienie wstąpienia do jakiegoś zakonu. Posłuszna woli rodziców, poślubiła gdańskiego płatnerza Adalberta. Małżeństwo to nie było szczęśliwe. Mąż, starszy od Doroty o 20 lat, gwałtowny i nieopanowany, lubił życie hulawcze, wywoływał w domu częste awantury, a nawet jąbił. Przez wiele lat znosiła to z ogromną cierpliwością, codziennie uczęszczając na mszę św. Przykład żony, a może śmierć ośmiorga dzieci podczas zarazy sprawiły, że mąż Doroty zaczął zmieniać swoje postępowanie. Wspólnie z żoną odbył kilka pielgrzymek do różnych sanktuariów w Europie. W 1390 roku po śmierci męża (jedyna ocalała córka wstąpiła do zakonu) Dorota zlikwidowała pozostały majątek i przeniosła się do Kwidzyna, gdzie zamieszkała w wynajętej komórce. W tym czasie doznała wielu ekstaz i wizji. Znalazła uznanie u

swego spowiednika, a także znanego teologa Jana z Kwidzyna. Dzięki ich poparciu uzyskała zezwolenie biskupa na zamknięcie celi przy kościele katedralnym. Miało to miejsce 2 maja 1393 roku. Przeżyła w odosobnieniu 14 miesięcy. Wyczerpana niezwykle surowością życia, zmarła dnia 25 czerwca 1394 roku. Grób jej nawiedził m.in. król Władysław Jagiełło, powracając po bitwie grunwaldzkiej. Kaplicę z grobem zniszczyli w XVI wieku protestanci. Starania o beatyfikację Doroty napotykały na liczne przeszkody ze względu na zamieszki religijne i polityczne. Kult jej aprobował dopiero papież Paweł VI w 1976 roku. Warto wiedzieć, że Dorota jest pierwszą i dotychczas jedyną stygmatyczką wśród polskich świętych. Ukryte stygmaty posiadała od młodych lat.

Dorota - grec. *doron* - dar i *Theós* — Bóg. Dar od Boga.

27 czerwca

WŁADYSŁAW, król (ok. 1040-1095)

Ten węgierski król i święty urodził się w Krakowie około 1040 roku. Był synem króla Beli I i Ryczezy, siostry Kazimierza Odnowiciela. Ponieważ przez wiele lat wychowywał się w Polsce, „stał się jakby rodowitym Polakiem z życia swego i obyczajów” (Kronika Galia). Gdy miał 16 lat, dzięki poparciu króla Bolesława Śmiałego powrócił z ojcem na Węgry. Po krótkich walkach o tron objął władzę, którą sprawował przez 17 lat. Musiał bronić ojczyzny przed wrogami zewnętrznymi i wewnętrznymi. W tych trudnych czasach okazał się zdolnym gospodarzem kraju, dbającym o jego rozwój. Władysław ogromnie wiele uczynił dla umocnienia wiary chrześcijańskiej, zakładając nowe biskupstwa, budując świątynie i klasztory. Dzięki jego staraniom papież Grzegorz VII kanonizował króla Stefana i jego syna Emeryka. Za rządów Władysława na Węgrzech zostało utrwalone chrześcijaństwo. Znany był z wielkiej gorliwości, toteż w 1095 roku na synodzie w Clermont wybrano go na wodza krucjaty o uwolnienie Ziemi Świętej. Nagła śmierć w dniu 29 czerwca tegoż roku przekreśliła te zamiary.

Kanonizował Władysława papież Celestyn III w 1192 roku. Do rozpowszechnienia jego kultu w Polsce przyczynili się bł. Kinga i bł. Jolanta, pochodzące z tego samego rodu.

Władysław - słow. *wiodzi* - władać, panować i *staw* - sława. Sławny panowaniem.

Dzisiaj tj. 23. 06. 2002 , 12

NIEDZIELA ZWYKŁA.

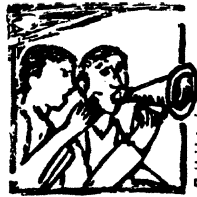
W czasie Mszy św. zwłaszcza na Sumie pożegnanie z parafią i dziękczynienie Panu Bogu za łaski 27 lat pracy w tej parafii. Po południu o godz 16.00 nabożeństwo czerwcowe. □ W poniedziałek (24.06) Uroczystość Narodzenia św. Jana Chrzciciela. Msza .sw. rano o godz. 7.00 □ W sobotę (29.06) Uroczystość św. Apostołów Piotra i Pawła. Msza św. o 9.00 i o 17.00. Taca z Uroczystości przeznaczona jest na potrzeby Stolicy Apostolskiej

Msze św.

1. p 24.06 + Janina Smaga
2. wt. 25.06 Dantis
3. śr. 26.06
4. czw. 27.06 Władysław Czelný

23 czerwca 2002

XII Niedziela Zwykła Rok A

Uczeń nie prze-
wyższa nauczycie-
la ani sługa swego
pana. Wystarczy,
jeśli uczeń będzie
jak jego nauczy-
ciel, a sługa jak
pan jego. Jeśli pa-
na domu przewzali

Belzebubem, o ileż bardziej jego do-
mowników tak nazwą. Więc się ich
nie bójcie! Nie ma bowiem nic za-
krytego, co by nie miało być wyja-
wione, ani nie tajemnego, o czym by
się nie miano dowiedzieć. Co mówię
wam w ciemności, powtarzajcie na
światle, a co słyszycie na ucho, roz-
głaszaście na dachach!

Słownem

„Zima z pewnością nadejdzie. Wzmocnij
system immunologiczny, bierz witami-
ny, nie daj wirusom żadnej szansy”. A
jak się ma sprawa z naszymi duszami? „
Wirusy”, które są powodem przeziębie-
nia duszy, są bardziej niebezpieczne.
Gdy ogarnia nas rezygnacja, gdy lek
przed rzeczywistością przeszkadza nam
żyć, nasze dusze są chore. Musimy czuj-
nie strzec je przed wirusem „Nic nie je-
steś wart” i przed zarzewiem choroby „
To nie ma przecież żadnego sensu”.
Zawsze są bowiem narażone na zimno,
przeziębienie, ale mają też swój system
immunologiczny, który możemy wzmoc-
nić. Sami przepisamy sobie duchową
kurację witaminową. Mówmy sobie
zgodnie z objawioną prawdą:
„Jesteś nieskończenie wartościowy w
oczach Boga”. Powtarzajmy to sobie co-
dziennie: zaraz po wstaniu, przed uda-
niem się na spoczynek i zawsze, gdy tyl-
ko pocujemy, że atakuje nas wirus znie-
chęcenia,

Klaus Metzger-Beck

W tym tygodniu w rocznicę Chrztu, za

łaskę chrztu świętego dzie-

kuja: 24.06 Joanna Mercik;

Krzysztof Pęczak; 25.06

Franciszek Czelný, Marta

Jastrzębska; 27.06 Alicja

Czaja; 28.06 Piotr Godek,

Renata Grad, Łukasz Por-

cek, Dominik Przysasz; 29.06 Piotr

Longawa; 30.06 Grzegorz Włodyka

Za łaskę sakramentu małżeństwa dzie-

kuja w rocznicę ślubu: 25.06

Maria i Henryk Parylak ;

26.06 Michalina i Henryk

Piotrowski; 27.06 Władysła-

wa i Władysław Czapka, An-

na i Jerzy Rózewicz; 28.06

Ewa i Zdzisław Byrczek; 29.06 Władysław

Władysław Matelowski; 30.06

Wenanta i Leszek Mermon.

Sławomir Łukasz Dębiec s. Eugeniusza i Wiesławy Froń ur. 12.07.1981 r. w Brzozowie zam. Mszana 2

Bernardetta Barbara Szwaśt c. Ferdynanda i Teresy Chłap ur. 10.03. 1980 r w Jaśle za. w Wietrznie 102

Zap. III .23.06.2002 r

W rocznicę śmierci polecamy miłosierdziu Bożemu: 25.06 + Karolina Artabuz 84; +Tadeusz Kozubal 73, + Zofia Kozubal 101; + Janina Pikul 67;

26.06 + Ferdynand Wierdak 57; 27.06 + Magdalena Turek 85; 28.06 + Władysław Zborowski 71; 30.06 + Lesław Ry-

giel 66, + Ks. Józef Wilk 61; + Maria Wójcik 94;

Wieczne odpoczywanie

racz im dać Panie, a światłość wieku-

ista, niechaj im świeci.

Święci tygodnia

.29 czerwca APOSTOŁÓW PIOTRA I PAWŁA (I w.).

PIOTR, apostoł (zm. ok. 64)

Pochodził z położonej nad Jeziorem Galiilejskim Betsaidy, gdzie trudnił się połowem ryb. Do Chrystusa przyprowadził go rodzony brat Andrzej (Jl, 40-42). Bardzo prawdopodobne, że Piotr należał do uczniów św. Jana Chrzciciela. Cudowny połów ryb zadecydował, że Piotr definitywnie przyłączył się do Chrystusa (Łk 5,1-11). Był człowiekiem żałosnym (zatrudniał najemników), żonatym, a mieszkał w Kafarnaum u teściów. Tradycja podaje, że córka jego była św. Petronella. Wśród uczniów Jezusa należał do wyróżnianych (zmiana imienia z Szymona na Piotr-Skała, obecność podczas Przemienienia, modlitwy w Ogrójcu i wskrzeszenia córki Jaira). To właśnie Piotr w imieniu wszystkich apostołów wyznał Bóstwo Chrystusa, mówiąc: „Ty jesteś Chrystus, Syn Boga żywego” (Mt 16,16). Otrzymał w nagrodę obietnicę prymatu w Kościele. Przy Ostatniej Wieczerzy zajmował miejsce obok Zbawiciela. Bronił Go w chwili pojmania, obcinając ucho Malchusowi. Wprawdzie pod wpływem lęku zaparł się Mistrza, ale odkupił to szczerym żalem. „Wyszedł na zewnątrz i gorzko zapłakał” - jak mówi Ewangelia (Mt 26,75). Tradycja podaje, że potem ilekroć usłyszał pianie koguta, płakał pamiętając o swej niewierności. Pod koniec życia łzy te miały wyłobić na jego policzkach bruzdy.

Po zmartwychwstaniu Jezusa wyznał z całą pokorą i wiarą, że Go miłuje, a w nagrodę otrzymał przyrządzone pierwszeństwo - „Paś owce moje” (J 21, 1-19). W młodym Kościele sprawował rolę kierowniczą, o czym świadczy nakaz uzupełnienia liczby dwunastu po śmierci Judasza (Dz 1, 15-26), wygłoszenie pierwszej katechezy w dniu Zesłania Ducha Świętego (Dz 2, 14-36) i założenie gminy chrześcijańskiej w Jerozolimie (Dz 5, 1-11), przyjmowanie pogan do Kościoła (Dz 10, 1-48). Na soborze jerozolimskim on pierwszy zabrał głos i zatwierdził dzieło prowadzone przez Pawła i Barnabę. Aby skuteczniej kierować rozrastającym się Kościołem, udał się do Rzymu. Tu podczas prześladowania za czasów cesarza Nerona poniósł śmierć męczeńską, ukrzyżowany około 64 roku głową do dołu. Miało to miejsce na wzgórzach watykańskich. Na jego grobie cesarz

Konstantyn Wielki wystawił w 330 roku bazylikę. Badania archeologiczne prowadzone przez najznakomitszych uczonych doprowadziły do zidentyfikowania grobu Apostoła. Piotr - grec. *petra* - skała, opoka.

PAWEŁ, apostoł (ok. 8-67)

O jego życiu czerpiemy wiadomości z Dziejów Apostolskich i Listów pisanych przez samego Apostoła. Szaweł (takie imię nosił Paweł przed nawróceniem) urodził się w Tarsie około 8 roku po Chrystusie w rodzinie prawowiernych Żydów. Z domu rodzinnego wyniósł ogromny szacunek i przywiązanie do tradycji judaistycznej. Pochodził z prowincji Cylicja, cieszył się obywatelstwem rzymskim. W latach 18-20 przybył do Jerozolimy i w szkole słynnego Gamaliela poznawał przepisy prawa możeszowego. Mając około 25 lat, inspirowany gorliwością, wystąpił jako zdecydowany przeciwnik chrześcijaństwa. Zyskał poparcie Sanhedrynu i wyruszył do Damaszku (35), aby zlikwidować istniejącą tam gminę chrześcijańską. Przeżyte u bram miasta objawienie Chrystusa (Dz 9,1-20) oraz życzliwe przyjęcie i uzdrowienie w gronie wierzących dokonało w nim nawrócenia. Zamiast prześladować, zaczął nauczać i przekonywać, że Jezus jest obiecany Mesjaszem. Z obawy przed zemstą Żydów uciekł z miasta i przez trzy lata nie dawał o sobie znaku. Następnie udał się do Jerozolimy, aby uzyskać aprobatę apostołów, a zwłaszcza Piotra.

Paweł stał się apostołem narodów pogańskich, bowiem w trzech podróżach misyjnych odwiedził wiele prowincji imperium rzymskiego, zakładając wszędzie gminy chrześcijańskie i ustanawiając przełożonych. W tym też czasie powstały jego Listy, zawierające nauki i wskazania odnoszące się do życia religijnego. Oskarżony przez Żydów wobec władz rzymskich, na skutek złożonej apelacji do cesarza na początku 61 roku znalazł się jako więzień w Rzymie. Starożytna tradycja utrzymuje, że w tym mieście podczas prześladowania za panowania cesarza Nerona został ścięty mieczem około 67 roku. Jakkolwiek obydwa apostołowie, Piotr i Paweł, zginęli w różnych latach, Kościół ze względu na to, że są oni głównymi filarami wiary, obchodzi ich pamiątkę tego samego dnia.

Paweł - łac. *paulus* - mały, drobny.